

РЕШЕНИЕ №761

гр. Пловдив, 08 април 2020г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - ПЛОВДИВ, I отделение, XIV състав в открито съдебно заседание на четвърти март през две хиляди и двадесетата година в състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: ВЕЛИЧКА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Н.П., като разгледа докладваното от съдия ГЕОРГИЕВА адм. дело №128 по описа за 2020г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. АПК, вр. чл.27, ал.5 от Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси (отм.) и след постановено решение №120 от 07.01.2020г. по адм. дело №4263/2019г., по описа на ВАС, Шесто отделение, с което е отменено постановено по спора решение №387 от 20.02.2019г. по адм. дело №2221/2018г. по описа на Административен съд Пловдив, а делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда, с указания по тълкуването и прилагането на закона.

Образувано е по жалба на *** В.Б.Н., ЕГН ***, с адрес: *** против Решение №РС-243-14-005 от 09.03.2018г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, с което е установено конфликт на интереси по отношение на жалбоподателя, като член на Управителния съвет на камарата на независимите оценители в България /УС на КНОБ/, за това, че в качеството си на лице, заемащо публична длъжност по чл.3, т.23 от ЗПУКИ (отм.) е гласувал при приемането на решенията на УС на КНОБ, взети по т.5 и т.7 от Протокол №43 от 09.06.2014 г. и по т.3, предложение осмо от Протокол N245 от 01.09.2014г., в свой частен интерес — нарушение на чл.7, ал. I от ЗПУКИ (отм.) и е установено неподаване на декларация по чл.12, т.4 от ЗПУКИ от В.Б.Н., ЕГН член на Управителния съвет на Камарата на независимите оценители в България и в това му качество лице, заемащо публична длъжност по чл.3, т.23 от ЗПУКИ (отм.), във връзка с гласуването на решенията на УС на КНОБ, взети по т.5 и т.7 от Протокол N2 43 от 09.06.2014г. и по т.3, предложение осмо от Протокол №45 от 01.09.2014г. — нарушение на чл.16, ал.1 от ЗПУКИ (отм.), и е установено неподаване на декларация по чл.12, т.4 от ЗПУКИ от жалбоподателя - член на УС на КНОБ и в това му качество лице, заемащо публична длъжност по чл.3, т.23 от ЗПУКИ (отм.), във връзка с гласуването на решенията на УС на КНОБ, взети по т.5 и т.7 от Протокол №43 от 09.06.2014г. и по т.3, предложение осмо от Протокол №45 от 01.09.2014г. — нарушение на чл.16, ал.1 от ЗПУКИ (отм.).

Твърди се неправилност и необоснованост на решението, както и че същото е постановено в нарушение на материални и процедурни правила, в нарушение на предвидената в закона цел и срок за приключване на проверката и произнасяне на комисията. Жалбоподателя посочва, че проверката е започнала по сигнал с рег. № С-2014-243/01.10.2014г., като на 12.02.2015г. е изслушан от комисията, както и че с материалите от проверката не се е запознавал. Твърди, че след 26.05.2015г., до 16.03.2018г. не е викан от комисията и не е получавал нейно решение.

Жалбоподателя посочва, че като член на УС не съм получавал възнаграждение и че на 24.01.2014г., е подал оставка като член на УС на КНОБ и е освободен, съгласно устава, на 18.10.2014г., на редовно делегатско отчетно-изборно събрание. Сочи, че още при първото определяне на проверителите, залягало в проверката по Протокол №43 от 09.06.2014г., поставил въпроса за конфликт на интереси и му било отговорено, че няма такъв конфликт при положение, че не получава възнаграждение за дейността си като член на УС на КНОБ. Посочва, че на 25.06.2014 и на 26.11.2014г. подал своите декларации по чл.12, т.4 от ЗПУКИ (отм.). Изложено е че УС на камарата се състои от члена и че УС е гласувал еднакво възнаграждение за всички участващи в изпитите на кандидатите, като заплащането на труда на жалбоподателя, не се отличава от това на останалите проверители, като включването му в комисията по проверка на изпитните работи на кандидат-оценителите е свързано единствено с изискванията за опит. Като нарушена е посочена разпоредбата на чл.27, ал.1 на ЗПУКИ (отм.). Изложено е, че на заседанието на 26.05.2015г. няма валидно прието решение на комисията за констатирано нарушение. Искане се отменя на решението. Претендират се сторените разноски.

При повторното разглеждане на делото от Административен съд Пловдив жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата. Претендират присъждане на направените по делото разноски. Подробни съображения са изложени в постъпили по делото писмени бележки.

Ответникът – Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, чрез надлежен процесуален представител, взема становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Оспорва размера на адвокатския хонорар. Подробни съображения са изложени в постъпили по делото писмени бележки.

При първото разглеждане на делото от решаващият съд Административен съд Пловдив, след като е изяснил фактическата обстановка е приел, че като е постановила процесното решение повече от три години след извършването на нарушението, комисията е допуснала съществено нарушение на административнопроизводствените правила приемайки един незаконосъобразен акт. Според съда, преписката е наличен първи проект за решение още с дата 21 май 2015г. и най-късно към онзи момент е било установено извършването на процесните деяния, съответно комисията е следвало в сроковете по чл.34, ал.1 от ЗАНН да постанови своето решение, поради което съдът отменил оспорения административен акт.

При осъществено касационно обжалване, по жалба на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, с постановеното решение №120/07.01.2020г. по адм. дело №4263/2019г., ВАС е върнал делото за ново разглеждане, с указания, че новелата на чл.30, ал.2 ЗПУКИ (отм.), изрично прогласява, че разпоредбите на ЗАНН се отнасят до реда, по който се обжалва наказателното постановление (НП), както и че в рамките на настоящето производство предмет на обжалване е решението на КПУКИ, с което се установява конфликт на интереси, а не наложеното с НП наказание. Според ВАС самото решение на Комисията има установителен диспозитив и че същото, в рамките на административно-наказателното производство има характер, но не представлява АУАН, тъй като установеното с него нарушение е предпоставка за издаване на НП. Посочено е, че целта на ЗПУКИ съгласно чл.1 е

определяне правилата за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси на лица, заемащи публични длъжности, а подобна превантивна цел не се съдържа в ЗАНН. С отмяната на съдебния акт ВАС е дал изрични указания при новото разглеждане на делото да съдът въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146, както и да се даде изричен отговор на въпроса дали са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила по чл.27 от ЗПУКИ – в сила до 23.01.2018г.) и §5, ал.1 от ПЗР на ЗПКОНПИ (обн., ДВ, бр.7 от 19.01.2018г.), с оглед развито се повече от 4 години производство и основанията за продължаване на срока за произнасяне. Указано е още, при изследване на материалната законосъобразност на акта да се провери съставомерността на нарушенията по чл.7, ал.1 от ЗПУКИ (отм.) и чл.16, ал.1 от ЗПУКИ (отм.), представляващи основание лицето, заемащо публична длъжност да бъде субект на отговорността по ЗПУКИ (отм.).

Административен съд - Пловдив в настоящия състав намира жалбата за подадена от лице с правен интерес – адресат на оспореното решение и в срока по АПК – решението е получено от лицето на 15.03.2018г., а жалбата е подадена чрез административния орган като печатът на пощенския плик е от 29.03.2018г., поради което се явява допустима.

Съдът намира за установено следното от фактическа страна:

Производството е образувано по постъпил в КПУКИ сигнал с вх. №01-542/30.09.2014г. (лист 20-22 по адм.д. №3856/2018 на АССГ), относно Изпита за машини и съоръжения провел се на 15.06.2014г. в гр.София пред КНОБ. В сигнала се твърди, че в уводната част на Протокол №43 на УС ясно е записано, че в състава на УС под №5 е лицето В.Н., който гласувал всички Решения относно провеждането на изпита за машини и съоръжения, в качеството си на член на УС, включително избирането си за член на изпитната комисия за МС и главен организатор на всички изпити. Посочено е, че в точка 5 от дневния ред на Протокол №43 на УС на КНОБ взема Решение и приема да се изплащат възнаграждения на членовете на изпитната комисия, по пет лева на човек за проверена изпитна работа, което решение е взето единодушно с шест гласа ЗА, като във вземането на решението е гласувал и члена на УС В.Н. Пак в сигнала е посочено, че в точка 7 от дневния ред на Протокол №43 на УС, колективният орган, избира в състава на Изпитната комисия на МС /Машини и съоръжения/ В.Н. и в тази точка от дневния ред УС на КНОБ определя В.Н. за наблюдаващ и организатор на изпитите. Твърди се, че решението е взето единодушно с шест гласа ЗА, като във вземането на решението е гласувал и члена на УС В.Н. Според подателя на сигнала лицето В.Н. участва в провеждането на изпита едновременно като член на УС, член на Изпитна комисия за изпит на МС и наблюдаващ и организатор на изпитите, което категорично е нарушение на ЗПУКИ, както и че в качеството си на член на Изпитната комисия на МС е взел възнаграждение, което сам е гласувал. Към сигнала е приложено копие на протокол №43 от 09.06.2014г. на УС на КНОБ.

На лист 33 по адм.д. №3856/2018 на АССГ е приложен Протокол от 01.10.2014г. за избор на Я.Х. за докладчик по преписка С-2014-243 на КПУКИ.

Служебно, по реда на АПК и съгласно чл.26 от ЗПУКИ (отм.) са събрани писмени доказателства, като с писмо изх. № С-2014-243#1/23.10.2014г. от КНОБ са изискани доказателства (лист 34-35 по адм.д. №3856/2018 на АССГ), като в отговор с писмо вх. № С-2014-243#3/11.11.2014г. на КПУКИ (лист 50 и сл. по адм.д. №3856/2018 на АССГ) са приложени заверени копия от следните документи: декларации по т.1 и т.2 от ЗПУКИ, протокол №43 от извънредно заседание на КНОБ от 09.06.2014г.; Заповед № И-08-01/12.05.2014г. на председателя на УС на КНОБ, Заповед № И-08-02/11.06.2014г. на председателя на УС на КНОБ, банково извлечение за паричен превод от 09.07.2014г., извлечение от стенографски протокол от делегатско отчетно-изборно събрание на КНОБ от 18.10.2014г.

На 03.11.2014г. отново е подаден сигнал вх. №01-606 в КПУКИ (лист 38-39 по адм.д. №3856/2018 на АССГ) във връзка с Испита за машини и съоръжения провел се на 16.10.2014г. в гр.С. пред КНОБ. В сигнала се твърди, че в уводната част на Протокол №45 на УС ясно е записано, че в състава на УС под №5 е лицето В.Н., който гласувал „за“ предложение осем за решенията относно провеждането на изпита за машини и съоръжения, в качеството си на член на УС, включително избирането му за председател на изпитната комисия за МС. Посочено е, че в предложение 8 от дневния ред на протокол №45 на УС на КНОБ взема решение и приема да се изплащат възнаграждения на членовете на изпитната комисия, по пет лева на човек за проверена изпитна работа, което решение е взето единодушно с шест гласа ЗА, като във вземането на решението е гласувал и члена на УС В.Н.. Към сигнала е приложено копие на протокол №43 от 01.09.2014г. на УС на КНОБ.

На лист 47 по адм.д. №3856/2018 на АССГ е приложен протокол от 04.11.2014г. за избор на Н.Н. за докладчик по преписка С-2014-263 на КПУКИ.

С доклад вх. № С 2014-243#2 от 11.11.2014г. (лист 48-49 по адм.д. №3856/2018 на АССГ), от дирекция „Правна“ са предложили на членовете на КПУКИ за обединяване на производствата по сигнали с рег.№№ С 2014-243/01.10.2014г. и С-2014-263/04.11.2014г. под номера на по-рано регистрирания сигнал. В тази връзка с протокол №75 от 13.11.2014г. на КПУКИ по т.5 от дневния ред комисията е взела решение за обединяване на производствата по посочените сигнали (лист 72-75 по адм.д. №3856/2018 на АССГ).

От дирекция „Правна“ е изготвен доклад вх. № С-2014-243#4 от 14.11.2014 г. на КПУКИ с опис на приобщените доказателства от сигнал с рег. № С-2014-41/04.02.2014г. (лист 77 и сл. по адм.д. №3856/2018 на АССГ), сред които и протокол от Учредителното събрание на КНОБ от 10-11 март 2009г. и Процедура „Полагане на изпит пред КНОБ за придобиване на правоспособност на независим оценител“.

С писмо с изх. № С-2014-243#5/19.11.2014г. на КПУКИ отново от КНОБ са изискани писмени доказателства (лист 89 по адм.д. №3856/2018 на АССГ), в отговор на което с писмо вх. № С-2014-243#6/08.12.2014г. от КНОБ са приложени заверени копия от следните документи: протокол №45 от заседание на УС на КНОБ от 01.08.2014г., заповед от 10.11.2014г. на председателя на УС на КНОБ, банково извлечение за паричен превод от 09.07.2014г.

С вх. № С-2014-243#7 от 08.12.2014г. на КПУКИ (лист 101 по адм.д. №3856/2018 на АССГ) е направено допълнение към сигнал с рег. № С-2014-243/01.10.2014г., към което е приложена заповед № И-08-02/11.06.2014г. на председателя на УС на КНОБ. В сигнала е посочено, да се обърне внимание на т.5 от Заповедта където е посочено, че членовете на изпитната комисия след издаване на настоящата заповед подписват декларация за липса на конфликт на интереси.

По делото е приложен доклад вх. №2014-24348 от 08.12.2014г. на Я.Х. – гл. юрисконсулт в дирекция „Правна“ на КПУКИ.

В съответствие с чл.26 от ЗПУКИ (отм.) на В.Н. е дадена възможност да бъде изслушан, както и да даде становище по доказателствата, като му е изпратена покана за изслушване с изх. № С-2014-243#9 12.01.2015г., връчена му на 26.01.2015г., видно от приложено известие за доставяне на лист 106 по адм.д. №3856/2018 на АССГ. В поканата е посочено, че Н. следва да се яви на 22.01.2015г. от 13.10 часа на адрес: ***.

В доклад вх. № С-2014-243#10 от 20.01.2015г. на дирекция „Правна“ (лист 110-111 по адм.д. №3856/2018 на АССГ) до членовете на КПУКИ, относно сигнал с рег. №2014-243/01.10.2014г. е посочено, че с оглед изясняването на фактическата обстановка лицето, заемащо публична длъжност, следва да посочи: 1.Получил ли е възнаграждение за участие в изпитна комисия по „Оценка на машини и съоръжения“ за изпита проведен на 16.11.2014г. и в случай че е получил да представи доказателства; 2. Подавал ли е декларация за конфликт на интереси във връзка с участието му в изпитна комисия по „Оценка на машини и съоръжения“ за изпитите проведени на 15.06.2014г. и на 16.11.2014г. и в случай че е подавал да представи копия от тях; 3.Колко от членовете на КНОБ отговарят на условията за член на изпитна комисия по „Оценка на машини и съоръжения“. Към доклада са приложени: Справка от ТР; Справка от Регистър Булстат; Справка от НБД „Население“; Устав на КНОБ.

Видно от приложеното по делото извлечение на протокол №4 от 22.01.2015г. от проведено заседание на КПУКИ, по т.9 от дневния ред – изслушване по сигнал С-2014-243/01.10.2014г., комисията е решила да се изпрати покана за повторно изслушване на лицето по отношение на което е подаден сигнала, тъй като първата покана за изслушване е изпратена на постоянния адрес на лицето и няма върнато известие за доставяне.

Видно от писмо вх. № С-2014-243#11 от 26.01.2015г. на КПУКИ, В.Н. е посочил, че е получил писмото на 26.01.2014г. и срока за изслушването е пропуснат. В писмото си Н. е посочил е-mail и телефон за контакти с него. На посочения е-mail са му изпратени две писма с покана за изслушване на 12.02.2015г. от 12.50 часа. Покана за изслушване с изх. № С-2014-243#12/27.01.2015г. е получена лично от Н. на 30.01.2015г., видно от приложеното известие за доставяне на лист 135 по адм.д. №3856/2018 на АССГ.

От дирекция „Правна“ е изготвен доклад вх. № С-2014-243#13 от 09.02.2015г. (лист 137-140 по адм.д. №3856/2018 на АССГ) относно сигнал с рег.№2014-243/01.10.2014г. в който е посочено, че с оглед изясняването на фактическата обстановка лицето, заемащо публична длъжност, следва да посочи: 1.Получил ли е възнаграждение за участие в изпитна комисия по „Оценка на машини и

съоръжения“ за изпита проведен на 16.11.2014г. и в случай че е получил да представи доказателства; 2. Подавал ли е декларация за конфликт на интереси във връзка с участието му в изпитна комисия по „Оценка на машини и съоръжения“ за изпитите проведени на 15.06.2014г. и на 16.11.2014г. и в случай че е подавал да представи копия от тях; 3. Колко от членовете на КНОБ отговарят на условията за член на изпитна комисия по „Оценка на машини и съоръжения“.

Със заявление вх.№ С-2014-243#14 от 12.02.2015г., Н. е поискал копие от административната преписка.

По делото е приложено извлечение от протокол №10 от проведено на 12.02.2015г. заседание на КПУКИ, при което е проведено изслушване на В.Н. - лист 142 и сл. по адм.д.№3856/2018 на АССГ.

С писмо с изх. № С-2014-243#15/19.02.2015г. на КПУКИ са изискани документи от КНОБ – лист 149 по адм.д. №3856/2018 на АССГ. В отговор на това, с писмо вх.№ С-2014-243#17/27.02.2015г. КНОБ са представили изисканите документи.

На 20.02.2015г. Н. е подал възражение с вх. № С-2014-243#16 по сигнал с рег. № С -2014-243 от 01.10.2014г., в което изрично заявява, че няма конфликт на интереси, както и че като бивш член на УС на КНОБ не е получавал възнаграждения и че цялата у дейност е била да защитава обществен интерес. Посочва още, че заплащането на неговия труд при проверка на изпитните работи е еднаква с това на всички останали и по никакъв начин не е обвързано с резултатите от изпита.

С писмо с изх. № С-2014-243#18/04.03.2015г. на КПУКИ (лист 161 по адм.д. №3856/2018 на АССГ) на Н. са предоставени доказателствата по сигнала, като му е даден 3-дневен срок от получаването на писмото за становище. Писмото е връчено на 06.03.2015г.

На 18.05.2015г. от дирекция „Правна“ е изготвен доклад вх. № С-2014-243#19, с приложен проект на решение (лист 171 и сл. по адм.д. №3856/2018 на АССГ).

След проведено на 26.05.2015г. заседание на КПУКИ за приемане на проект на решение по сигнал с рег. № С-2014-243/2014г. по т. 1 от дневния ред с два гласа „ЗА“ и един глас „ПРОТИВ“ комисията не е приела проект на решение по чл.27 ал.2 от ЗПУКИ поради липса на изискуемото в чл.22ж, ал.2 изр.2 от ЗПУКИ. За проведеното заседание е изготвен Протокол №35, извадка от който е приложен по делото (лист 179 и сл. по адм.д. №3856/2018 на АССГ).

С писмо, изх. № С-2014-243#20 от 28.05.2015г. (лист 185 по адм.д.№3856/2018 на АССГ), Н. е уведомен за резултата от проведеното заседание на КПУКИ, като в писмото е посочено, че проектът на решение ще бъде разгледан на заседание на КПУКИ след попълване на състава ѝ по предвидения в закона ред.

С писмо изх. № С-2014-243#21 от 29.10.2015г. на КПУКИ, подателя на сигнала също е бил уведомен за резултата от проведеното заседание на комисията.

На лист 190 по адм.д.№3856/2018 на АССГ е приложен Протокол от 01.12.2015г. за избор на Л.М. за докладчик по преписка С-2014-243 на КПУКИ.

От Специализирана дирекция „Правна“ до КПКОНПИ е изготвен доклад вх. №С-2014-243#22/20.02.2018г. с приложен проект на решение (лист 191 и сл. по адм.д. №3856/2018 на АССГ). В доклада е направено позоваване на §3, т.3 и § 5, ал.1 от ЗПКОНПИ, обнародван в ДВ бр. от 19.01.2018г.

След проведено на 09.03.2018г. заседание на КПКОНПИ за приемане на решение по сигнал с рег. № С-2014-243/2014г. обединен със сигнал С-2014-263 по т.4 от дневния ред с четири гласа „ЗА“, единодушно комисията е приела Решение №РС-243-14-005 от 09.03.2018г. със следния диспозитив: „установява конфликт на интереси по отношение на В.Б.Н., като член на Управителния съвет на Камарата на независимите оценители в България /УС на КНОБ/, за това че в качеството си на лице, заемащо публична длъжност по чл.3, т.23 от ЗПУКИ (отм.) е гласувал при приемането на решенията на УС на КНОБ, взети по т.5 и т.7 от Протокол №43 от 09.06.2014г. и по т.3, предложение осмо от Протокол N245 от 01.09.2014г., в свой частен интерес — нарушение на чл.7, ал. I от ЗПУКИ (отм.); установява неподаване на декларация по чл.12, т.4 от ЗПУКИ от В.Б.Н., ЕГН член на Управителния съвет на Камарата на независимите оценители в България и в това му качество лице, заемащо публична длъжност по чл.3, т.23 от ЗПУКИ (отм.), във връзка с гласуването на решенията на УС на КНОБ, взети по т.5 и т.7 от Протокол N2 43 от 09.06.2014г. и по т.3, предложение осмо от Протокол №45 от 01.09.2014г. — нарушение на чл.16, ал.1 от ЗПУКИ (отм.), и е установено неподаване на декларация по чл.12, т.4 от ЗПУКИ от жалбоподателя - член на УС на КНОБ и в това му качество лице, заемащо публична длъжност по чл.3, т.23 от ЗПУКИ (отм.), във връзка с гласуването на решенията на УС на КНОБ, взети по т.5 и т.7 от Протокол №43 от 09.06.2014г. и по т.3, предложение осмо от Протокол №45 от 01.09.2014г. — нарушение на чл.16, ал.1 от ЗПУКИ (отм.).“ За проведеното заседание е изготвен Протокол №808 КИ, извадка от който е приложена по делото (лист 200 и сл. по адм.д. №3856/2018 на АССГ).

С писмо изх. № С-2014-243#23 от 14.03.2018г. КПКОНПИ е уведомила подателя на сигнала за резултатите от проведеното заседание и за постановеното решение (лист 211 по адм.д. №3856/2018 на АССГ). А с писмо изх. № С-2014-243#24 от 14.03.2018г. КПКОНПИ е уведомила В.Н. за постановеното решение (лист 213 по адм.д. №3856/2018 на АССГ). Препис от постановеното от КПКОНПИ решение е връчено и на председателя на КНОБ и на административния ръководител на СГП.

Като мотиви за издаване на Решение РС-243-14-005 от 09.03.2018г. на КПКОНПИ е посочено, че на 09.06.2014г. и на 01.09.2014г. В.Н., в качеството си на член на УС на КНОБ, е присъствал на заседанията на УС и е гласувал при приемането на решения, с които са определени съставите на изпитните комисии за провеждането на изпити за придобиване на оценителска правоспособност, съответно на 15.06.2014г. и на 16.11.2014г. и е определено възнаграждението на членовете на изпитните комисии, в размер на 5 лева за проверена работа. Според комисията, гласувайки „за“ приемането на решенията, взети по т.5 и т.7 от Протокол N243 от 09.06.2014г. и на решението, взето по т. 3, предложение осмо от Протокол N245 от 01.09.2014г., Н. е изпълнил свои служебни задължения, а участвайки в гласуването на решенията, с които е определен за член на изпитна комисия за провеждането на изпити за придобиване на правоспособност на независим оценител по машини и съоръжения, проведени на 15.06.2014г. и на 16.11.2014г., както и на решенията, с

които е определен размера на възнаграждението на членовете на изпитните комисии, В.Н. е нарушил забраната, въведена с разпоредбата на чл.7, ал.1 от ЗПУКИ (отм.), а именно: като член на УС на КНОБ и в това си качество лице, заемащо публична длъжност, при изпълнение на служебните си задължения, е гласувал в свой частен интерес. Пак в мотивите е посочено, че в случая, като член на УС на КНОБ Н. не е участвал в приемането на решение за определяне на размера на възнаграждението на член на изпитна комисия, както и за определяне на състав на изпитни комисии, по принцип, а е гласувал и за собственото си определяне като член на изпитна комисия, както и за това да получи съответното възнаграждение като член на такава комисия. Направен е извод, че гласувайки решенията, взети по т.5 и т.7 от Протокол №243 от 09.06.2014г. и по т.3, предложение осмо от Протокол №45 от 01.09.2014г., при изпълнение на задълженията си като член на УС на КНОБ, Н. е бил повлиян от свой частен интерес. Изложено е, че от упражнените от Н. задължения по служба е реализирана материална облага, изразяваща се в доход в парично получено от него възнаграждение като член на изпитни комисии в размер на 945 лева. Отделно от това според Комисията, подадените от Н. декларации по ЗПУКИ (отм.), съответно от 25.06.2014г. и от 26.11.2014г., нямат характер на декларации по чл.12, т.4 от ЗПУКИ (отм.), тъй като същите не касаят наличието на частен интерес по конкретен повод при изпълнение на задължения на Н., в качеството му на член на УС на КНОБ, а същите са подадени от него, в качеството му на оценител/проверител и член на изпитна комисия. Направен е извод, че Н. не е подал декларации по чл.12, т.4 от ЗПУКИ, нито се е отвел от изпълнение на служебните си задължения.

Като правно основание за издаване на решението са посочени чл.27, ал.2 от ЗПУКИ (отм.) във връзка с чл.7, т.2 от Правилника за организацията и дейността на Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси (ПОДКПУКИ) и във връзка с на §3, т.3 и §5, ал.1 от ЗПКОНПИ.

От страна на КПКОНПИ по делото е приложено извлечение от Протокол №65 от 22.10.2015г. на КПУКИ, видно от който по т. от дневния ред, единодушно с три гласа „ЗА“ комисията е решила считано от 22.10.2015г. да заличи Я.Х. – гл.юрисконсулт в дирекция „Правна“ от списъка на докладчиците, на които се разпределят на случаен принцип преписките.

От трето неучастващо по делото лице – КНОБ са представени: протокол №43 от заседание на УС проведено на 09.06.2014г., протокол №45 от заседание на УС проведено на 01.09.2014г., заявление вх. № УС-2194 от 24.10.2014г. от В.Б.Н. член на УС на КНОБ; заповед № И-08-02/11.06.2014г.; декларация по ЗПУКИ от В.Н. от 25.06.2014г.; заповед от 10.11.2014г. от председателя на УС на КНОБ; декларация по ЗПУКИ от В.Н. от 26.11.2014г.; декларация от И.Л.Х, във връзка с избор на членове на комисии от Публичния регистър на КНОБ; процедура „Полагане на изпит пред КНОБ за придобиване на правоспособност на независим оценител“, приета от Общото събрание на КНОБ, проведено на 27.03.2010г., в сила от 27.03.2010г. до 26.03.2018г.; стенографски протокол от Делегатско-отчетно изборно събрание на КНОБ, проведено на 18.10.2014г.

При така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав намира следното от правна страна:

Съгласно разпоредбата на §5, ал.1 от ПЗР на ЗАКОН за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, неприключилите до влизането в сила на този закон проверки и производства пред съда във връзка с отменения Закон за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност, както и производства по установяване на конфликт на интереси и налагане на административни наказания, се довършват по досегашния ред от Комисията. Оспореното в настоящото производство решение е издадено от компетентния в съответствие с нормата на чл.22а, ал.1 ЗПУКИ колективен специализиран административен орган КПКОНПИ, като правопреемник на КПУКИ, пред която е образувано производство.

Що се отнася до формата и съдържанието на оспорения административен акт, доколкото в отменени ЗПУКИ липсва изрична разпоредба, приложение следва да намери чл.59 от АПК. Оспореното решение съдържа реквизитите по чл.59, ал.2 от АПК, а именно: наименование на органа, който го е издал; наименование на акта; адресат на акта и неговото качество; фактически и правни основания за издаването му; разпоредителна част, в която се определя установен конфликт на интереси, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва; дата на издаване; подпис на лицата, участвали в производството по установяване на конфликт на интереси, с означаване на заеманата длъжност. Ето защо, съдът счита, че е спазена законоустановената форма на оспорвания административен акт.

Що се отнася до спазването на административно-производствените правила, настоящия съдебен състав, счита следното:

Производството за установяване конфликт на интереси и неподаване на декларация по чл.12 т. от ЗПУКИ е започнало по сигнал вх. №01-542/30.09.2014г. относно Изпита за машини и съоръжения провел се на 15.06.2014г. в гр.София пред КНОБ, и по-конкретно с твърдения за нарушение на ЗПУКИ от страна на лицето В.Н. – член на УС на КНОБ. Производството е образувано в съответствие с разпоредбата на чл.23, ал.1 от ЗПУКИ (отм.). Спазена е разпоредбата на чл.26 от ЗПУКИ (отм.), съгласно която Комисията "събира доказателства по реда на Административнопроцесуалния кодекс, изслушва лицето, заемащо публична длъжност, и му дава възможност да направи възражение". В случая изслушването е станало на 12.02.2015г.

Но настоящия съдебен състав, счита че е нарушена разпоредбата на чл.27, ал.1 от ЗПУКИ (отм.), съгласно която комисията се произнася с решение в двумесечен срок от откриване на производството, което в настоящия случай решението е взето на 09.03.2018г. по сигнал с вх.№ от 30.09.2014г. Вярно е, че срокът има инструктивен характер, но срокът от два месеца за произнасяне по преписката е многократно изтекъл. Още повече, че инструктивният характер на срока от два месеца не следва да се възприема като разрешено от закона бездействие на административния орган и дори и да се съобрази и последващо подадения сигнал и допълнен такъв с вх. номера от 03.11.2014г. и 08.12.2014г. то без съмнение административния орган в случая е нарушил и установения в чл.11 от АПК принцип на бързина и процесуална икономия, изискващ процесуалните действия да се извършват за най-краткото време, необходимо според конкретните обстоятелства и целта на административния акт. Удължаването на инструктивния срок от два месеца на години следва да е наложено от обективни фактори, налагащи събиране на

допълнителни доказателства и изясняване на факти, които са от значение за издаване на материално законосъобразен административен акт. В случая последните действия на органа по събиране на доказателства са от 19.02.2015г., когато от КНОБ са изискани документи, като същите са представени на 27.02.2015г.

Дори и да се приеме, че подаването на възражение от страна на Н. на 20.02.2015г., представянето на доказателствата на Н. по сигнала с писмо с изх. № от 04.03.2015г. и изготвянето на доклада на 18.05.2015г. от дирекция „Правна“ са обективни фактори от значение за издаване на оспорения административен акт, то отново следва да се подчертае, че след проведеното на 26.05.2015г. заседание на КПУКИ, при което поради липса на изискуемото в чл.22ж, ал.2 изр.2 от ЗПУКИ мнозинство не е прието решение, то удължаването на инструктивния двумесечен срок с почти три години не е наложено от обективни фактори. Ответния административен орган не представи доказателства в тази насока. Така от 26.05.2015г. до 20.02.2018г., когато е изготвен докладът от Специализирана дирекция „Правна“ до КПКОНПИ с приложен проект на решение (който по същество преповтаря проекта на решение от 2015г. и не обсъжда новосъбрани доказателства) ответния орган е бездействал, като в случая грубо е нарушен принципът на бързина и процесуална икономия.

Ето защо настоящия съдебен състав счита, че в хода на административното производство е допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила, а именно нарушение на чл.27 от ЗПУКИ, което е достатъчно основание за отмяна на оспореното решение.

Отделно от изложеното по-горе, що се отнася до съответствието на оспореното решение с материално-правните разпоредби на ЗПУКИ (отм.), настоящия съдебен състав, счита следното:

Тук на първо място следва да се отбележи, че ЗПУКИ (отм.) определя общите правила, осигуряващи безпристрастното и в обществен интерес изпълнение на правомощията на лица, заемащи публична длъжност по смисъла на закона, реда за деклариране на несъвместимости и частни интереси, процедурите за установяване на конфликт на интереси, както и последиците по отношение на лицата, които попадат в ситуация на конфликт на интереси. В чл.2 на отменения ЗПУКИ е дадена легална дефиниция на понятията „конфликт на интереси“, „частен интерес“ и „облага“. Така според чл.2 ал.1 от ЗПУКИ частен интерес възниква, когато лице, заемащо публична длъжност, има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба. Следователно за да възникне конфликт на интереси, е необходимо кумулативното наличие на предпоставките по чл.2, ал. от ЗПУКИ (отм.), а именно: 1. лице, заемащо публична длъжност; 2. частен интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо публична длъжност, или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение (чл.2, ал.2 от ЗПУКИ); 3. възможност частния интерес да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба. Съгласно чл.2, ал.3 от ЗПУКИ облагата е всеки доход в пари или в имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на привилегия или почести, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство,

получаване на или обещание за работа, длъжност, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие. Тук следва да се отбележи, че частния интерес и облагата са поставени в съотношение причина-следствие, като интересът е субективната предпоставка.

Конфликтът на интереси е преди всичко деяние, което е в отклонение и противоречие на публичния интерес. Той предполага наличието на частен интерес на задълженото лице, без да е задължително този частен интерес да е реализиран. Постигането на резултат не е необходимо, достатъчно е частният интерес да съществува като възможност. Не се изисква облагата да е постигната или да е реализирана. От тълкуването на закона следва извода, че не е задължително частният интерес да доведе като последица субективно отношение при изпълнение на правомощията и/или задълженията по служба. Достатъчно е само предположение за допуснато отклонение от принципите безпристрастност и обективност, за да се приеме за налична причинно-следствената връзка между частния интерес и субективното поведение на проверяваното от КПУКИ лице.

В конкретния случай безспорно е установено жалбоподателят е лице, заемащо публична длъжност съгласно чл.3, т.23 от ЗПУКИ като член на управителен орган на юридическо лице, създадено със закон – Закона за независимите оценители /ЗНО/, който урежда статута на независимите оценители, реда и условията за упражняване на правоспособността им, професионалната им отговорност, както и тяхната професионална организация КНОБ. Между страните по делото няма спор, че В.Б.Н., е заемал тази публична длъжност - член на УС на КНОБ в периода м. март 2009г. — м. октомври 2014г., когато е освободен (видно от протокол от приложеното по адм.дело №2221/2018г. на ПАС извлечение от стенографски протокол от делегатско отчетно-изборно събрание от 18.10.2014г. на КНОБ и приложената на лист 113 по адм.д. №3856/2018 на АССГ справка от Регистър Булстат).

Съгласно чл.8, изречение първо, от ЗПУКИ лице, заемащо публична длъжност, няма право да участва в подготовката, обсъждането, приемането, издаването или постановяването на актове, да изпълнява контролни или разследващи функции или да налага санкции в частен интерес.

Съгласно чл.7 от ЗНО, правоспособност на независим оценител се придобива след: 1. успешно полагане на изпит пред Камарата на независимите оценители по процедура, приета от общото събрание на камарата; 2. писмено деклариране от лицето, че ще спазва Кодекса за професионална етика на независимите оценители и ще прилага утвърдените от общото събрание на Камарата на независимите оценители стандарти за оценяване; 3. вписване в регистър към Камарата на независимите оценители и получаване на сертификат за правоспособност на независим оценител. А съобразно чл.8 ал.4 от ЗНО физическите лица придобиват правоспособност след успешно полагане на изпит пред КНОБ, след което УС на КНОБ се произнася с решение за вписване в регистъра на независимите оценители. В случая няма спор, че В.Б.Н. е независим оценител (видно от справка в публичния регистър на независимите оценители в България).

С оглед разпоредбата на чл.18 т.8 от ЗНО, според която независимият оценител е длъжен да заплаща членски внос на Камарата на независимите оценители, когато е неин член, следва, че не

всички независими оценители са членове на КНОБ. Съгласно чл.7 от Устава на КНОБ, член на Камарата може да бъде всеки придобил правоспособност съгласно ЗНО, като съгласно чл.8 членство в камарата възниква с решение на УС. Жалбоподателят в случая е и член на Камарата на независимите оценители в България, което обстоятелство също се установява от справка в публичния регистър на Членовете на КНОБ.

По делото няма спор, че със заповед от 12.05.2014г. на председателя на УС на КНОБ е наредено да се проведе изпит за придобиване на правоспособност на независим оценител по машини и съоръжения на 15.06.2014г., както и че със същата заповед В.Н. е определен за наблюдаващ и организатор на изпита. Страните не спорят и че на заседание на УС на КНОБ от 09.06.2014г., по т.5 и т.7 от протокол №43 от същата дата, УС е определил възнаграждение на членовете на изпитните комисии в размер на 5 лева на проверена изпитна работа, определил е състава на изпитните комисии, като в състава на изпитната комисия по машини и съоръжения е включен В.Н., който е определен и за наблюдаващ и организатор на изпитите. Няма спор и че Н. е участвал в заседанието на УС и е гласувал „за“ при приемането на горепосочените решения. Със Заповед от 11.06.2014г. на председателя на УС на КНОБ е определен съставът на изпитна комисия за провеждането на изпит за придобиване на правоспособност на независим оценител по машини и съоръжения на 15.06.2014г. с председател В.Н., определено е на членовете на изпитната комисия да бъде изплатено възнаграждение, съгласно протокол №43/09.06.2014г. от заседание на УС.

Не се формира спор между страните и че на заседание на УС на КНОБ, проведено на 01.09.2014г., по т.3, предложение осмо от протокол №45 от същата дата, УС е определил състава на изпитните комисии и е определил възнаграждение на членовете на изпитните комисии в размер на 5 лева на проверена изпитна работа. Н. е включен като член на изпитната комисия по машини и съоръжения. Безспорно установено е, че самият Н. е участвал в заседанието на УС на 01.09.2014г. и е гласувал „за“ при приемането на горепосоченото решение. Със Заповед от 10.11.2014г. на председателя на УС на КНОБ е определен съставът на изпитна комисия за провеждането на изпит за придобиване на правоспособност на независим оценител по машини и съоръжения на 16.11.2014г. с председател В.Н., определено е на членовете на изпитната комисия да бъде изплатено възнаграждение съгласно протокол №45/01.09.2014г. от заседание на УС.

От приложените по делото 2 броя преводни нареждания от 09.07.2014г. и от 19.12.2014г. на жалбоподателя са изплатени сумите, съответно 635 лева и 310 лева за проверка на изпитни тестове по машини и съоръжения.

Съгласно чл.28 от ЗНО, УС на КНОБ се състои от 7 членове, един от които е председател и се избира от общото събрание за срок от 4 години, като УС се избира от общото събрание за срок 4 години, а редът за свикване на управителния съвет и правилата му за работа и вземане на решения се определят с устава. Съгласно чл.29 от ЗНО, УС:1. свиква общото събрание; 2. организира дейността на камарата и управлява имуществото; 3. приема нови членове; 4. създава, поддържа и публикува регистъра по чл.15; 5. организира провеждането на изпитите за придобиване на правоспособност като независим оценител най-малко два пъти годишно; 6. утвърждава стандарти за несъвместимост на професията на независим оценител с други професии или функции; 7.

определя реда за представяне на годишните отчети за дейността на независимите оценители; 8. налага дисциплинарни наказания по предложение на комисията за професионална етика; 9. изпълнява други функции, възложени му с устава или по решение на общото събрание.

Съгласно чл.24 от Устава на КНОБ, УС организира извършването на дейността на Камарата в съответствие с Устава, ЗНО и решенията на Общото събрание (т.1) и решава всички въпроси от дейността на Камарата които не са от изключителната компетентност на Общото събрание (т.5).

Същественото в случая е, че жалбоподателя като член на УС на КНОБ е изпълнил своите задължения, като е взел участие в проведените на 09.06.2014г. и 01.09.2014г. заседания и е упражнил своето право на глас, както за състава на изпитните комисии, така и за размера на изплащаното възнаграждение за проверена изпитна работа.

Обстоятелството, че В.Н. е включен в състава изпитните комисии и то с избор и на останалите членове на УС, не обосновава възникването на конфликт на интереси по отношение на Н. в качеството му на член на УС на КНОБ. По делото липсват доказателства и твърдения, че жалбоподателят е предприел някакво конкретно поведение във връзка с гласуването на останалите членове на УС на КНОБ по въпросите за състава на изпитните комисии и за размера на изплащаното им възнаграждение. Още повече, че коментираните решения за състава на изпитните комисии и за размера на изплащаното възнаграждение за проверена изпитна работа са принципни, свързани с провеждане на изпити за придобиване на правоспособност, и нямат за пряка последица възнаграждението само на В.Н., а на всички от съставите на изпитните комисии. Не може да се приеме, че с гласуването на решение като член на УС на КНОБ Н. действа в частен интерес, като създава по-благоприятно положение, предимство за себе си или за някой от състава на изпитните комисии или осигурява положителен резултат или друга облага по смисъла на чл.2, ал.3, във връзка с ал.2 ЗПУКИ.

Ето защо съдът намира, че по отношение на жалбоподателя не е възникнал конфликт на интереси във връзка с посоченото в оспореното решение поведение – а именно участието му при гласуване в проведените на 09.06.2014г. и 01.09.2014г. заседания на УС на КНОБ в частен интерес. Обратното становище би означавало да се приеме, че членовете на УС на КНОБ, които са и независими оценители, не могат да участват при гласуването на никое решение, което е принципно свързано с дейността на Камарата. Ако целта на законодателя бе такава, той би въвел изрична забрана за заемане на поста от тези лица, защото само такава забрана би гарантирала, че независимите оценители, вписани в КНОБ нямат достъп до обсъждане и вземане на решения, свързани с дейността на Камарата като цяло. В ЗНО и Устава на Камарата не съществува такава забрана.

Липсата на частен интерес налагат извода, че участието на Н. в гласуването на решенията на УС на КНОБ, взети по т.5 и т.7 от протокол №43 от 09.06.2014г. и по т.3, предложение осмо от протокол №45 от 01.09.2014г. не съставлява нарушение по чл.7, ал.1 от ЗПУКИ, т. е. не е налице конфликт на интереси по смисъла на цитираната законовата норма. Поради това неоснователно органът е приел и следващото нарушение - неподаването на декларация по чл.12, т.4, вр. с чл.16 ЗПУКИ. При липса на възникнал частен интерес, не е налице и задължение за подаване на декларация.

По тези съображения, оспореното решение като постановено от компетентен орган, но издадено при съществено нарушение на процесуалните правила и в противоречие с материалния закон, следва да бъде отменено.

При този изход на спора, искането на жалбоподателя за присъждане на разноски по делото е основателно. С оглед направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение съдът следва да отбележи, че не се установи заплатеното адвокатско възнаграждение от общо 600 лева пред първа инстанция при първото гледане на делото и 500 лева пред втора инстанция да е прекомерно, съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото. Жалбоподателят е бил надлежно представляван както при първото гледане на делото, и пред втора инстанция, така и в настоящото производство, без да претендира разноски за настоящата инстанция. Съгласно приложимата разпоредба на чл.8, ал.3 от Наредба №1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, дължимото минимално възнаграждение за административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал.2, възнаграждението е 500 лв. А съгласно чл.2, ал.4 на същата наредба възнагражденията за процесуално представителство се дължат за всяка инстанция, включително и при връщане на делото за ново разглеждане. В тази връзка следва да се отбележи, че платеното адвокатско възнаграждение от 600 лева при първото разглеждане на делото пред първа инстанция не е прекомерно тъй като е само със 100 лева над предвидения минимум.

Предвид горните констатации и с оглед фактическата и правна сложност на делото, съдът приема, че заплатения от жалбоподателя адвокатски хонорар не е прекомерен и следва да му бъде присъден. Така се установиха разноски в размер на 1110 лева, от които 1100 лева за адвокатско възнаграждение и 10 лв. за държавна такса. Няма данни по делото за заплатена държавна такса в размер на 20 лв. Заплатената ДТ по делото е на л.14 от адм.д. №2221/2018г. по описа на Административен съд –Пловдив.

Ето защо Административен съд Пловдив, I отделение, XIV състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №РС-243-14-005 от 09.03.2018г. на Комисията за противодействие на корупцията.

ОСЪЖДА Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество да заплати на В.Б.Н., ЕГН ***, с адрес: *** сумата в размер на 1110 /хиляда сто и десет/ лева, разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в четиринадесетдневен срок от съобщаването с препис за страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: